

Sygn. akt II Ka 355/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Maria Żelichowska-Błażowska

Sędziowie: SSO Bogdan Kijak

SSO Anna Pater (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Olszowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Gajdy

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014r.

sprawy P. G.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej

z dnia 16 czerwca 2014r. sygn. akt II K 783/13

I. na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpk prostuje oczywistą omyłkę pisarską w pkt. I, II i III w ten sposób, że w miejsce imienia P. wpisuje imię P.,

II. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że do opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. I wyroku dodaje sformułowanie, że stanowi on wypadek mniejszej wagi,

III. w pozostałej części zaskarżony utrzymuje w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 355/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 października 2014 r.

P. G. oskarżony był o to, że w dniu 26 lipca 2013 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził D. O. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem poprzez wprowadzenie jej w błąd co do okoliczności zakupu kosmetyków pobierając od niej kwotę w wysokości 490 zł i wystawiając zarazem fakturę VAT nr (...), przy czym nie dostarczył jej zamówionych kosmetyków, w wyniku czego pokrzywdzona D. O. poniosła straty w kwocie 490 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 16 czerwca 2014 r., sygn. akt II K 783/13 Sąd Rejonowy w Limanowej uznał P. G. za winnego tego, że w dniu działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził D. O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uiszczenie kwoty 490 zł w ten sposób, że wprowadził ją w błąd co do możliwości i woli stałej z nią

współpracy w zakresie dostarczania kosmetyków określonego rodzaju i usług promocyjnych z tym związanych, tj. uznał za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 3 kk i wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 490 zł na rzecz pokrzywdzonej oraz zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 50 zł opłaty i 570 zł tytułem wydatków.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją prokurator, który zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 413 § 2 pkt 1 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na pominięciu w opisie czynu przypisanego oskarżonemu określenia, iż stanowił on wypadek mniejszej wagi.

Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie opisu czynu przypisanego oskarżonemu o wskazanie, iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi.

W uzasadnieniu apelacji prokurator podniósł, że sąd pierwszej instancji niezasadnie pominął w opisie czynu przypisanego oskarżonemu określenie, iż czyn stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. opis nie zawierał elementu charakteryzującego czyn przypisany oskarżonemu. Wobec tego doszło do obrazu art. 413 § 2 pkt 1 kpk wymagającego, aby wyrok skazujący zawierał dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu (tożsamy z kwalifikacją prawną).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, zaś w uzasadnieniu pisemnym zaskarżonego wyroku właściwie ocenił zgromadzone dowody i poczynił w konsekwencji niewadliwe ustalenia faktyczne, dopuścił się natomiast obrazu prawa procesowego przy redagowaniu opisu czynu przypisanego oskarżonemu P. G. (omyłkowo użyto imienia P., o czym dalej) pomijając w tym opisie okoliczność znamionową dla przyjętej przez Sąd Rejonowy kwalifikacji prawnej czynu. Sąd Rejonowy uznał, że czyn popełniony przez oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi określony w art. 286 § 3 kk, co stwierdził w uzasadnieniu pisemnym zaskarżonego wyroku, jednakże tej znamiennej dla typu uprzywilejowanego okoliczności nie ujął w opisie czynu zawartym w punkcie I zaskarżonego wyroku. Dlatego też opis tego czynu należało uzupełnić o stwierdzenie, że czyn oskarżonego stanowił „wypadek mniejszej wagi”, tylko wówczas bowiem przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna czynu odpowiadała opisowi czynu zabronionego określonego w art. 286 § 3 kk.

Ponadto Sąd Rejonowy dopuścił się oczywistej omyłki pisarskiej w punktach I, II i III wyroku wskazując imię oskarżonego P., podczas gdy oskarżony G. nosi imię P.. Okoliczność ta jest niewątpliwa - imię oskarżonego brzmi P., co wynika nie tylko z całości materiału dowodowego, ale także z części wstępnej wyroku. Dlatego też użycie przez Sąd Rejonowy w punktach I, II i III wyroku imienia P. należało traktować jako oczywistą omyłkę pisarską podlegającą sprostowaniu na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpk.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekając na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że opis czynu przypisanego oskarżonemu uzupełnił o sformułowanie, że czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, a ponadto na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpk sprostował oczywistą omyłkę pisarską w zakresie imienia oskarżonego. Na podstawie art. 624 § 1 kpk ze względów słuszności Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze.